અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==========

ગુજરાત હાઇકોર્ટ, અમદાવાદ ખાતે

ક્રિમિનલ અપીલ (અગેઇન્સ્ટ કન્વિક્શન) નં. ૨/૨૦૧૫

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે.જે. ઠાકર

==========

૧	શું સ્થાનિક સમાચારપત્રોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપી શકાય?	
૨	રિપોર્ટરને મોકલવામાં આવે કે નહીં?	
૩	શું માનનીય ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની અંતિમ નકલ જોવા માગે છે?	
૪	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણ અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઇ હુકમના અર્થઘટન અંગેનો કાયદાનો કોઇ મહત્વનો પ્રશ્ન સમાવિષ્ટ છે?	

==========

શ્રી દિનેશ ઉર્ફે બોડો સુરેશભાઈ ભાલિયા....અપીલકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય....સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ)

==========

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧ તરફે વકીલ શ્રી ઈ.ઈ. સૈયદ

સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૧ તરફે એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસીક્યુટર શ્રી કે.એલ. પંડ્યા

==========

કોરમ: **માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે.જે. ઠાકર**

તારીખ : ૨૫/૦૩/૨૦૧૫

મૌખિક ચુકાદો

૧. આ અપીલ મૂળ આરોપી નં. ૧-અપીલકર્તા દ્વારા વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ, વડોદરા (જે હવે પછી ટૂંકમાં 'ટ્રાયલ કોર્ટ' તરીકે ઉલ્લેખિત છે) ના તારીખ : ૧૮.૧૨.૨૦૧૪ ના ચુકાદા અને હુકમને પડકારતી દાખલ કરવામાં આવી છે, જેના દ્વારા ટ્રાયલ કોર્ટે, જોકે મૂળ આરોપી નં. ૨ ને નિર્દોષ મુક્ત કર્યા હતા, પરંતુ મૂળ આરોપી નં. ૧ ને નીચે મુજબ દોષિત ઠેરવી સજા ફટકારી હતી;

(૧) આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૬૩ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે ત્રણ વર્ષની સખત કેદ અને રૂ. ૨,૫૦૦/- નો દંડ અને દંડ ન ભરે તો વધુ છ મહિનાની સાદી કેદ;

(૨) આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૬૬ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે ત્રણ વર્ષની સખત કેદ અને રૂ. ૨,૫૦૦/- નો દંડ અને દંડ ન ભરે તો વધુ છ

મહિનાની સાદી કેદ; અને

(૩) આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૭૬ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે સાત વર્ષની સખત કેદ અને રૂ. ૨,૫૦૦/- નો દંડ અને દંડ ન ભરે તો વધુ ત્રણ મહિનાની સાદી કેદ.

૨. ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવેલી ફરિયાદપક્ષના કેસની ટૂંકી હકીકતો એવી છે કે તારીખ ૨૯.૦૯.૨૦૧૦ ના રોજ, જ્યારે ફરિયાદી સાંજે આશરે ૦૭:૩૦ વાગ્યે તેમના કાર્યસ્થળ પર હતા, ત્યારે તેમને તેમની પત્નીનો ફોન આવ્યો, જેમાં તેમને જણાવવામાં આવ્યું કે ભોગ બનનાર ઘરે પરત આવી નથી. તેથી, મિત્રો અને સંબંધીઓ સાથે પૂછપરછ કરવામાં આવી હતી, પરંતુ તે વ્યર્થ ગઈ હતી. ત્યારબાદ, શૈલેષભાઈ નામના એક વ્યક્તિએ, જે ગેરેજ ધરાવે છે અને જરોદ ગામના રહેવાસી છે, ફરિયાદીને જણાવ્યું કે તેમણે ફરિયાદીની પુત્રીને મૂળ આરોપી નં. ૧ અને ૨ સાથે બાઇક પર જતી જોઈ હતી. ફરિયાદપક્ષનો એવો કેસ હતો કે આરોપી નં. ૧ ત્યારબાદ ભોગ બનનારને જુદા જુદા સ્થળોએ, એટલે કે અમદાવાદ, અંબાજી, ભાવનગર લઈ ગયો અને તેની સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધ્યા. આથી, ફરિયાદીએ ફરિયાદ નોંધાવી. ફરિયાદ નોંધાતાં પોલીસે કથિત ગુનાની તપાસ હાથ ધરી અને પૂરતો પુરાવો જણાતાં આરોપી નં. ૧ અને ૨ સામે

ચાર્જશીટ દાખલ કરી. ટ્રાયલ વખતે આરોપી નં. ૧ અને ૨ એ ગુનાની કબૂલાત ન કરતાં, ટ્રાયલ ચલાવવામાં આવી હતી.

૩. ટ્રાયલ વખતે, આરોપીઓનો ગુનો સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષે નીચે મુજબના સાક્ષીઓની તપાસ કરી હતી;

ફરિયાદી સાક્ષી નંબર	***સાક્ષીનું નામ***	***આંક નં.***
૧	રાજુભાઈ કનુભાઈ ભાલિયા	૧૧
૨	મનુભાઈ કાનજીભાઈ ભાલિયા	૧૩
૩	અર્જુનભાઈ શંકરભાઈ ભાલિયા	૧૮
૪	કિરીટભાઈ જશવંતસિંહ ભાલિયા	૨૪
૫	રમેશભાઈ મફતભાઈ ભાલિયા	૩૧
૬	દક્ષાબેન રમેશભાઈ ભાલિયા	૪૧
૭	શૈલેષભાઈ @ નરસિંહભાઈ રમેશભાઈ ભાલિયા	૪૮
૮	ભોગ બનનાર	૫૨
૯	ડો. જીતેન્દ્ર ભગુભાઈ પટેલ	૫૪
૧૦	ડો. પૂર્વી કનુભાઈ પટેલ	૬૪
૧૧	વિષ્ણુભાઈ ઈશ્વરભાઈ પટેલ	૬૫
૧૨	પુષ્પાબેન પ્રહલાદ ઈંગલે	૬૮
૧૩	મહિપતસિંહ મહેન્દ્રસિંહ પુવાર	૭૧

૪. મૌખિક પુરાવા ઉપરાંત, ફરિયાદપક્ષે પોતાના કેસના સમર્થનમાં નીચે મુજબના દસ્તાવેજી પુરાવાઓ પણ રજૂ કર્યા હતા;

ક્રમ નં.	દસ્તાવેજોની વિગત	આંક નં.
૧	ગુનાની જગ્યાનું પંચનામું	૧૨
૨	ભોગ બનનારની શારીરિક સ્થિતિ અને કપડાં જપ્તીનું પંચનામું	૧૪
૩	આરોપી નં. ૧ ની શારીરિક સ્થિતિ અને કપડાં જપ્તીનું પંચનામું	૧૬
૪	ફરિયાદ	૩૩
૫	ભોગ બનનારના શાળા છોડ્યાના પ્રમાણપત્ર (એલ.સી.) ની ફોટોકોપી	૩૪
૬	ભોગ બનનારનું જન્મ પ્રમાણપત્ર	૫૩
૭	ભોગ બનનારનું તબીબી પ્રમાણપત્ર	૫૬
૮	ભોગ બનનારનો તબીબી તપાસ અહેવાલ	૫૭
૯	આરોપી નં. ૧ નું તબીબી પ્રમાણપત્ર	૫૯
૧૦	ભોગ બનનારનો તબીબી તપાસ અહેવાલ	૬૦

૫. ટ્રાયલના અંતે, સીઆર.પી.સી. ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ આરોપી નં. ૧ અને ૨ નું વધુ નિવેદન નોંધવામાં આવ્યું હતું, અને ત્યારબાદ, ટ્રાયલ કોર્ટે ઉપર ઉલ્લેખ કર્યા મુજબ વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ પસાર કર્યો હતો. આથી, હાલની અપીલ.

૬. મૂળ આરોપી નં. ૧-હાલના અપીલકર્તા તરફેના વિદ્વાન વકીલ શ્રી સૈયદે રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટે દોષસિદ્ધિનો વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ પસાર કરવામાં ગંભીર ભૂલ કરી છે, કારણ કે તે એ બાબત ધ્યાને લેવામાં નિષ્ફળ રહી છે કે ભોગ બનનાર સગીર ન હતી. વધુમાં એવું જણાવવામાં આવ્યું છે કે ખુદ

ભોગ બનનારના પુરાવા પરથી સ્પષ્ટપણે જણાય છે કે આરોપી નં. ૧ તરફથી કોઈ બળજબરી કે દબાણ ન હતું અને ભોગ બનનાર સ્વેચ્છાએ આરોપી નં. ૧ સાથે ગઈ હતી. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે ટ્રાયલ કોર્ટે એ હકીકત ધ્યાને લેવી જોઈતી હતી કે પંચ સાક્ષીઓએ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું ન હતું. તેથી, એવી અરજ કરવામાં આવી છે કે હાલની અપીલ મંજૂર કરવામાં આવે.

૭. બીજી તરફ, વિદ્વાન એ.પી.પી. એ ટ્રાયલ કોર્ટના હુકમનું સમર્થન કર્યું હતું અને રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટે રેકોર્ડ પરની સમગ્ર સામગ્રીનું અવલોકન કર્યા પછી દોષસિદ્ધિનો હુકમ પસાર કર્યો છે, અને તેથી, આ કોર્ટ દ્વારા કોઈ હસ્તક્ષેપ કરવાની જરૂર નથી.

૮. પોતાનો કેસ વાજબી શંકાથી પર સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષે ભોગ બનનારને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૮ તરીકે તપાસી હતી. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી-૮ એ, પોતાની જુબાની (આંક-૫૨) માં જણાવ્યું હતું કે કથિત બનાવની તારીખે તેણી શાળાએ ગઈ હતી, પરંતુ, શાળા શરૂ થવામાં હજુ થોડો સમય બાકી હોવાથી, તેણી એક દુકાન પાસે બેઠી હતી અને તે સમયે તેણીને આરોપી નં. ૧ નો ફોન આવ્યો, જેણે તેણીને જરોદ બસ સ્ટોપ પર મળવા કહ્યું હતું. જ્યારે ભોગ

બનનાર ત્યાં પહોંચી, ત્યારે આરોપી નં. ૧ એ તેણીને કહ્યું કે તે તેણીને પ્રેમ કરે છે અને તેની સાથે લગ્ન કરવા માંગે છે, અને પછી, ભોગ બનનારને આરોપી નં. ૨ ની મોટરસાયકલ પર બેસાડવામાં આવી અને ત્યાંથી તેઓ લીલોરા બસ સ્ટોપ અને પછી વડોદરા અને અમદાવાદ ગયા. અમદાવાદથી આરોપી નં. ૧ એ અંબાજી માટે બે સ્લીપર સીટો બુક કરાવી હતી, જેમાં આરોપી નં. ૧ એ ભોગ બનનારની મરજી વિરુદ્ધ તેની સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધ્યા હોવાનું જણાવાયું છે. ભોગ બનનારે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે અંબાજી ખાતે મંદિરના દર્શન કર્યા પછી, આરોપી નં. ૧ પાસે પૈસા ન હોવાથી તેઓ પગપાળા એક ગામ તરફ ગયા અને રસ્તામાં આરોપી નં. ૧ એ ફરીથી તેની સંમતિ વિના તેની સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધ્યા. ત્યારબાદ, ભોગ બનનાર અને આરોપી નં. ૧ દાંતા આવ્યા અને અમદાવાદ જતી બસમાં બેઠા. અમદાવાદ પહોંચ્યા પછી, આરોપી અને ભોગ બનનાર મહીસાગર બ્રિજ પાસે ગયા અને ત્યાંથી, તેઓ પગપાળા નજીકના ગામમાં ગયા, જ્યાંથી આરોપીએ તેના બનેવીને ફોન કર્યો, જે આવ્યા અને આરોપી નં. ૧ ને રૂ. ૪૦૦/- આપ્યા અને ભોગ બનનારને ભાવનગર લઈ જવા કહ્યું. ભાવનગર પહોંચતાં જ આરોપી નં. ૧ ના કાકા તેમને લેવા આવ્યા અને તેમને પોતાના ઘરે લઈ ગયા, જ્યાં રાત્રે આરોપી નં. ૧ એ ફરીથી તેણીની મરજી વિરુદ્ધ તેની સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધ્યા. ત્યારબાદ આરોપી નં. ૧ ના કાકાનો ફોન આવતાં આરોપી નં. ૧ અને ભોગ બનનાર વાઘોડિયા પોલીસ સ્ટેશને

આવ્યા. ભોગ બનનારે જણાવ્યું હતું કે પોલીસ સ્ટેશન ખાતે પોલીસે તેણીની અને આરોપી નં. ૧ ની અલગ-અલગ પૂછપરછ કરી હતી અને તે સમયે તેણીએ પોલીસ સમક્ષ સમગ્ર બનાવ વર્ણવ્યો હતો, અને ત્યારબાદ, તેણીને તબીબી તપાસ માટે મોકલવામાં આવી હતી. ભોગ બનનારે જણાવ્યું હતું કે તબીબી અધિકારી સમક્ષ પણ તેણીએ પોતાની સાથે લગ્ન કરવાના બહાને આરોપી નં. ૧ દ્વારા શારીરિક સંબંધ બાંધવાનો ઇતિહાસ આપ્યો હતો. ત્યારબાદ ભોગ બનનારે કોર્ટ સમક્ષ આરોપી નં. ૧ ને તેમજ કથિત ગુના વખતે તેણીએ પહેરેલા કપડાંને ઓળખી બતાવ્યા હતા જે પોલીસ દ્વારા જપ્ત કરવામાં આવ્યા હતા. પોતાની ઊલટતપાસમાં, ભોગ બનનાર-ફરિયાદી સાક્ષી-૮ એ જણાવ્યું હતું કે એ વાત સાચી છે કે મેં તારીખ ૦૪.૧૦.૨૦૧૦ ના રોજ પોલીસ સમક્ષના મારા નિવેદનમાં જણાવ્યું હતું કે જ્યારે અમે બસમાં સૂતા હતા ત્યારે આરોપી નં. ૧ એ મારી સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધ્યા હતા અને અંબાજી પહોંચ્યા પછી, જ્યારે અમારી પાસે પૈસા ન હોવાથી અમે પગપાળા ગામ તરફ જઈ રહ્યા હતા ત્યારે અમે જંગલમાં શારીરિક સંબંધ બાંધ્યા હતા. તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે પોલીસ સમક્ષના મારા નિવેદનમાં મેં એવું જણાવ્યું ન હતું કે અમે ભાવનગર બસ સ્ટોપ પાસે પડેલા લાકડાના ઢગલા પાસે શારીરિક સંબંધ બાંધ્યા હતા અને આરોપી નં. ૧ એ તેની સંમતિથી સદર શારીરિક સંબંધ બાંધ્યા હતા. તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે જ્યારે તેણી દુકાન પાસે બેઠી હતી અને આરોપી નં. ૧ એ તેણીને ફોન કર્યો અને

બસ સ્ટોપ પર આવવા કહ્યું, ત્યારે તેણીએ તેને પૂછ્યું ન હતું કે જ્યારે હું તમને ઓળખતી નથી તો મારે બસ સ્ટોપ પર કેમ આવવું જોઈએ. ભોગ બનનારે ત્યારબાદ જણાવ્યું હતું કે જ્યારે તેણી બસ સ્ટોપ પર પહોંચી ત્યારે ત્યાં ઘણા લોકો હાજર હતા અને જ્યારે તેણીએ આરોપી નં. ૧ ને પૂછ્યું કે તમે મને કેમ બોલાવી છે, ત્યારે આરોપી નં. ૧ એ તેને જવાબ આપ્યો કે તે તેણીને પ્રેમ કરે છે અને તેની સાથે લગ્ન કરવા માંગે છે, અને આથી, તેણી તેની સાથે બાઇક પર બેઠી. ભોગ બનનારે જણાવ્યું હતું કે લીલોરા પહોંચ્યા પછી, તેઓએ આશરે બે-ત્રણ કલાક બસની રાહ જોઈ, પરંતુ, આ સમયગાળા દરમિયાન તેણીએ આરોપી નં. ૧ થી છૂટકારો મેળવવાનો કોઈ પ્રયાસ કર્યો ન હતો. ભોગ બનનારે જણાવ્યું હતું કે બસ આવતાં જ, ડ્રાઇવર, કંડક્ટર અને સહ-પ્રવાસીઓ હાજર હોવા છતાં, કોઈ પણ વિરોધ વિના તે આરોપી નં. ૧ સાથે બસમાં ચઢી ગઈ હતી. વડોદરા પહોંચતાં, ભોગ બનનારે જણાવ્યું હતું કે તેણીને ત્યાં ઘણા લોકો જોવા મળ્યા હતા, પરંતુ તેણીએ કોઈ બૂમાબૂમ કરી ન હતી કે આરોપી નં. ૧ તેણીને તેની મરજી વિરુદ્ધ લઈ જઈ રહ્યો છે અને તે આરોપી નં. ૧ સાથે અમદાવાદ જતી બસમાં બેઠી હતી અને તેણીએ આરોપી નં. ૧ ના કબજામાંથી પોતાને મુક્ત કરાવવાનો કોઈ પ્રયાસ કર્યો ન હતો. અમદાવાદ પહોંચ્યા પછી પણ, ઘણા લોકો હાજર હોવા છતાં, ભોગ બનનારે જણાવ્યું હતું કે તેણીએ કોઈ બૂમાબૂમ કરી ન હતી. ભોગ બનનારે જણાવ્યું હતું કે અમદાવાદ બસ સ્ટોપથી તેઓ ખાનગી બસ

ઓપરેટરની ઓફિસે ગયા હતા અને જ્યારે આરોપી ઓફિસની અંદર અંબાજીની ટિકિટ બુક કરાવવા ગયો હતો, ત્યારે તે બહાર એકલી હતી, પરંતુ તેણીએ ભાગી જવાનો કોઈ પ્રયાસ કર્યો ન હતો. પોતાની બસ આવતાં જ ભોગ બનનાર અને આરોપી નં. ૧ તેમાં ચઢી ગયા અને સ્લીપર બર્થ પર પોતાની સીટ લીધી. ભોગ બનનારે સ્વીકાર્યું હતું કે, તે સમયે, બસમાં આશરે ૧૨ થી ૧૫ મુસાફરો હતા અને તેમની સ્લીપિંગ બર્થ નીચે, અન્ય મુસાફરો માટે બેઠકો હતી. ભોગ બનનારે સ્વીકાર્યું હતું કે જ્યારે આરોપીએ પોતાના તેમજ તેના કપડાં ઉતાર્યા ત્યારે તેણીએ કોઈ વિરોધ કર્યો ન હતો અને જ્યારે આરોપી નં. ૧ તેની સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધી રહ્યો હતો ત્યારે પણ તેણીએ એવો કોઈ વિરોધ કર્યો ન હતો કે તે તેની મરજી વિરુદ્ધ તેની સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધી રહ્યો હતો. ભોગ બનનારે જણાવ્યું હતું કે અંબાજી પહોંચ્યા પછી પણ, હોમગાર્ડ્સ નજીકમાં હાજર હોવા છતાં, તેણીએ આરોપીથી છૂટકારો મેળવવાનો કોઈ પ્રયાસ કર્યો ન હતો. તેણીએ જણાવ્યું હતું કે, ત્યારબાદ, આરોપી પાસે પૈસા ન હોવાથી તેઓ પગપાળા દાંતા ગયા હતા. તેણીએ સ્વીકાર્યું હતું કે વચ્ચેના સમયગાળા દરમિયાન તેઓ દાંતાથી નીકળીને ભાવનગર, વાસદ ગયા અને વાઘોડિયા પોલીસ સ્ટેશન સમક્ષ હાજર થયા ત્યાં સુધી તેણીએ કોઈને પણ એવી ફરિયાદ કરી ન હતી કે આરોપીએ તેનું અપહરણ કર્યું હતું અને તેની મરજી વિરુદ્ધ તેની સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધ્યા હતા. ભોગ બનનારે ત્યારબાદ જણાવ્યું હતું કે તારીખ ૨૪.૧૦.૨૦૧૦ ના રોજ

પોલીસ સમક્ષના પોતાના નિવેદનમાં તેણીએ જણાવ્યું હતું કે આરોપી નં. ૧ તેના ગામમાં રહેતો હતો અને કથિત બનાવના લગભગ ચાર મહિના પહેલાં તેના લગ્ન થયા હતા અને જ્યારે આરોપી નં. ૧ ની પત્નીને તેમના પ્રેમસંબંધની જાણ થઈ ત્યારે તે તેના પિયર ચાલી ગઈ હતી.

૯. હવે, જો ભોગ બનનાર-ફરિયાદી સાક્ષી-૮ ના પુરાવાની બારીકાઈથી તપાસ કરવામાં આવે, તો એ બાબત આંખે વળગે તેવી છે કે આરોપી નં. ૧ દ્વારા ભોગ બનનાર પર તેની સાથે જવા માટે કોઈ બળ કે દબાણ કરવામાં આવ્યું ન હતું અને તેના બદલે સ્પષ્ટપણે જણાય છે કે ભોગ બનનાર સ્વેચ્છાએ તેની સાથે ગઈ હતી. ઉપરોક્ત નિષ્કર્ષ પર પહોંચવાનું કારણ એ છે કે શરૂઆત કરવા માટે ભોગ બનનાર ભરબપોરે આરોપી નં. ૧ સાથે જરોદથી નીકળી હતી અને ત્યાંથી તેઓ એક જગ્યાએથી બીજી જગ્યાએ ગયા અને આ તમામ સમય દરમિયાન, તેઓએ જાહેર વાહનવ્યવહારનો ઉપયોગ કર્યો અને તેઓ અનેક જાહેર સ્થળો પરથી પસાર થયા, જે સંખ્યાબંધ લોકોથી ભરેલા હતા, અને આમ, જો ભોગ બનનાર આ બાબતમાં સંમત પક્ષકાર ન હોત તો તેની પાસે વિરોધ કરવાની અથવા બૂમાબૂમ કરવાની અનેક તકો હતી. ભોગ બનનારની મરજી વિરુદ્ધ આરોપી નં. ૧ દ્વારા તેની સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધવાના આક્ષેપોની બાબતમાં પણ આવું જ છે. ભોગ બનનારના પુરાવા મુજબ, આરોપી નં. ૧ એ પહેલી વાર તેની સાથે

બસમાં શારીરિક સંબંધ બાંધ્યા હતા, જેમાં સહ-પ્રવાસીઓ તેમજ ડ્રાઇવર અને ક્લીનર વગેરે હાજર હતા, પરંતુ તેણીએ કોઈ બૂમાબૂમ કરી ન હતી કે આરોપીના કૃત્યનો વિરોધ કર્યો ન હતો. ત્યારબાદ, અંબાજીથી દાંતા જતી વખતે જંગલમાં આરોપી નં. ૧ દ્વારા ભોગ બનનાર સાથે બીજી વાર શારીરિક સંબંધ બાંધ્યા હોવાનું કહેવાય છે. તે કિસ્સામાં પણ, ભોગ બનનારે આરોપી નં. ૧ દ્વારા તેની સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધતી વખતે કે ત્યારબાદ કોઈને કોઈ ફરિયાદ કરી હોય તેવું જણાતું નથી. જ્યાં સુધી ભાવનગર ખાતે આરોપી નં. ૧ અને ભોગ બનનાર વચ્ચેના શારીરિક સંબંધનો સંબંધ છે, તેણીએ જણાવ્યું હતું કે તેઓએ એકબીજાની સંમતિથી સદર શારીરિક સંબંધ બાંધ્યા હતા. વધુમાં, ભોગ બનનારે પોતાની જુબાનીમાં સ્વીકાર્યું હતું કે તેને આરોપી નં. ૧ સાથે પ્રેમસંબંધ હતો અને આરોપી નં. ૧ ની પત્નીને તે અંગે જાણ થતાં તે તેના પિયર ચાલી ગઈ હતી. ભોગ બનનારના પુરાવા પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે આરોપી નં. ૧ તેના ગામે આવીને રોકાતો હતો. અહીં, એ નોંધવું જરૂરી છે કે આરોપી નં. ૧ અને ભોગ બનનાર એક જ જ્ઞાતિના છે, અને તેથી, એક જ જ્ઞાતિ અને ગામના હોવાથી, એવું કહી શકાય નહીં કે ભોગ બનનાર એ વાતથી અજાણ હતી કે આરોપી નં. ૧ અગાઉથી જ પરિણીત હતો. ભોગ બનનારની ઊલટતપાસ ફરિયાદપક્ષના એ મૂળ કેસને જ નષ્ટ કરે છે કે આરોપી નં. ૧ દ્વારા તેણીને પોતાની સાથે લઈ જવા માટે ગંભીર પરિણામોની ધમકી આપવામાં આવી હતી. તેનાથી વિપરીત, સમગ્ર

ઘટના દરમિંયાન ભોગ બનનાર એક સમત પક્ષકાર હોવાનું જણાય છે. હવે, ભોગ બનનારના પિતા, ફરિયાદી સાક્ષી-૫ ના પુરાવા મુજબ, કથિત બનાવ વખતે ભોગ બનનારની ઉંમર આશરે ૧૬ વર્ષ અને ૧ મહિનો હતી. ભોગ બનનારના શાળા છોડ્યાના પ્રમાણપત્ર (આંક-૩૪) અને જન્મ પ્રમાણપત્ર (આંક-૫૩) મુજબ, તેની જન્મ તારીખ ૦૧.૦૯.૧૯૯૪ છે. રેકોર્ડ પરથી જણાય છે કે ભોગ બનનાર માર્ચ, ૨૦૧૦ ના મહિનામાં પોતાની એસએસસી પરીક્ષામાં બેઠી હતી. આથી, એ બાબત સ્પષ્ટપણે બહાર આવે છે કે કથિત બનાવની તારીખે, ભોગ બનનાર સોળ વર્ષથી વધુ ઉંમરની હતી. આમ, સોળ વર્ષથી વધુ ઉંમરની છોકરી હોવાને કારણે અને ધોરણ-૧૦ સુધી અભ્યાસ કર્યો હોવાથી, ભોગ બનનાર પોતાના કૃત્યોના પરિણામો સમજવાની વાજબી સમજણ ધરાવતી હોવાની અપેક્ષા રાખવામાં આવે છે. તે જ સમયે આરોપી નં. ૧ પણ આશરે ૨૧ વર્ષની વયનો એક યુવાન છોકરો હતો.

૧૦. ઉપરોક્ત બાબતોને ધ્યાનમાં લેતાં, જો મેડિકલ ઓફિસર એટલે કે ફરિયાદી સાક્ષી-૯ (આંક-૫૪) ના પુરાવા જોવામાં આવે, જેમણે ભોગ બનનાર તેમજ આરોપી નં. ૧ ની શારીરિક તપાસ કરી હતી, તો આ સાક્ષી સમક્ષ આરોપી નં. ૧ સાથે ભાગી જવાનો અને તેની સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધવાનો ઇતિહાસ આપવામાં આવ્યો હતો. ફરિયાદી સાક્ષી-૯ ના પુરાવા મુજબ, ભોગ બનનારની

આંતરિક તેમજ બાહ્ય તપાસ કરતાં, તેમને તેના ગુપ્તાંગ સહિત તેના શરીર પર કોઈ ઈજા કે બળ અથવા દબાણના કોઈ ચિહ્નો મળ્યા ન હતા. આરોપી નં. ૧ ની તપાસ કરતાં પણ, ફરિયાદી સાક્ષી-૯ ને કોઈ ઈજાના નિશાન મળ્યા ન હતા. ભોગ બનનારની તપાસ કરનાર મહિલા ડોક્ટર એટલે કે ફરિયાદી સાક્ષી-૧૦ નો પુરાવો પણ ઉપરોક્ત બાબતને અનુરૂપ છે અને આ સાક્ષીએ પણ જણાવ્યું હતું કે તેણીને ભોગ બનનારના શરીર તેમજ ગુપ્તાંગ પર બળ કે દબાણના કોઈ ચિહ્નો મળ્યા ન હતા. આમ, ફરિયાદી સાક્ષી-૯ અને ફરિયાદી સાક્ષી-૧૦ નો પુરાવો, ભોગ બનનારના એ કેસને નષ્ટ કરે છે કે આરોપીએ બળ અને દબાણથી તેની મરજી વિરુદ્ધ તેની સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધ્યા હતા.

૧૧. જ્યાં સુધી ફરિયાદી સાક્ષી નં. ૧, ૨, ૩, ૪ ના પુરાવાનો સંબંધ છે તેઓએ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું ન હતું, જ્યારે ફરિયાદી સાક્ષી નં. ૧૧, ૧૨ અને ૧૩ પોલીસ સાક્ષીઓ હતા.

૧૨. આ બાબતના ઉપરોક્ત પરિપ્રેક્ષ્યમાં, જ્યારે રેકોર્ડ પર એ હકીકત આવી છે કે ૧૬ વર્ષની વયની ભોગ બનનાર, ભરબપોરે જાહેર સ્થળેથી પોતાની મુક્ત મરજીથી આરોપી નં. ૧ સાથે જોડાઈ હતી, અને ત્યારબાદ, તેની સાથે એક

જગ્યાએથી બીજી જગ્યાએ ફરી હતી અને જ્યારે ભોગ બનનાર કે આરોપી નં. ૧ ના શરીર પર કોઈ ઈજાના નિશાન મળ્યા નથી, ત્યારે આ કોર્ટના મતે, આરોપી નં. ૧ ની દોષસિદ્ધિ ટકી શકે નહીં અને ટ્રાયલ કોર્ટે વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ પસાર કરવામાં ગંભીર ભૂલ કરી છે અને તેને કાયદેસર અમાન્ય ઠેરવી રદ કરવો જરૂરી છે.

૧૩. ***પરિણામે, આ અપીલ મંજૂર કરવામાં આવે છે.*** મૂળ આરોપી નં. ૧-હાલના અપીલકર્તાને આઈ.પી.સી. ની કલમ ૩૬૩, ૩૬૬ અને ૩૭૬ હેઠળના ગુના માટે દોષિત ઠેરવતો ટ્રાયલ કોર્ટનો તારીખ : ૧૮.૧૨.૨૦૧૪ નો ચુકાદો અને હુકમ ***કાયદેસર અમાન્ય ઠેરવી રદ કરવામાં આવે છે*** અને આરોપીને ***નિર્દોષ મુક્ત કરવામાં આવે છે.*** જો તેમણે દંડની કોઈ રકમ ભરી હોય તો તે તેમને પરત કરવામાં આવે. આરોપી જેલમાં હોવાનું જણાયું છે, અને આથી, જો અન્ય કોઈ કેસના સંબંધમાં તેમની જરૂર ન હોય, તો તેમને ***તાત્કાલિક મુક્ત*** કરવામાં આવે. રેકોર્ડ અને કાર્યવાહી સંબંધિત કોર્ટને તાત્કાલિક પરત મોકલવામાં આવે.

(કે.જે. ઠાકર, ન્યાયમૂર્તિ)

ઉમેશ

This is an AI-Assisted Translation.

==========

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==========